Dosarul nr. 3r-147/25; (2-25005742-02-3r-17032025)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Râșcani (judecător Jomiru-Niculiță Veronica)

D E C I Z I E

10 iulie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

în componența:
Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
judecătorii Bostan Angela și Dașchevici Grigore

examinând recursul depus de avocatul Enachi Vitalie, în interesele SRL „Forart-Plus", împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 februarie 2025, prin care în temeiul art. 207 alin. (2) lit. h) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Forart-Plus" către I.P. „Cadastrul Bunurilor Imobile" privind recunoașterea ca ilegală a acțiunilor de admitere a cererii nr.1-03/2-943 din 25.07.2024 de modificare a înscrierii în Registrul Bunurilor Imobile,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 20 ianuarie 2025 SRL „Forart-Plus", prin intermediul avocatului Enachi Vitalie, a depus o cerere de chemare în judecată către I.P. „Cadastrul Bunurilor Imobile" privind recunoașterea ca ilegală a acțiunilor de admitere a cererii nr.1-03/2-943 din 25.07.2024 de modificare a înscrierii în Registrul Bunurilor Imobile.

Poziția instanței de fond.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 23 ianuarie 2025, s-a acordat titularului acțiunii un termen rezonabil de 07 zile calendaristice din data recepționării respectivei încheieri, pentru înlăturarea neajunsurilor admise la depunerea acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 februarie 2025, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. h) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Forart-Plus" (f.d. 69-70).

Solicitarea recurentului:

La 05 martie 2025 avocatul Enachi Vitalie, în interesele SRL „Forart-Plus", a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 februarie 2025, solicitând anularea încheierii, cu emiterea unei noi încheieri prin care acțiunea să fie pusă pe rol. (f.d. 74-75)

Termenul de declarare a recursului:

În temeiul art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost emisă la 17 februarie 2025, fiind comunicată recurentului la 18 februarie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 05 martie 2025, astfel încât, Colegiul conchide că recursul a fost depus în termen.

Argumentele părților:

În motivarea recursului declarat s-a invocat că încheierea contestată este ilegală și neîntemeiată, urmând a fi anulată.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 241 Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nici o cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În corespundere cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Conform prevederilor art. 207 alin. (1) și (2) lit. h) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă, în special cînd cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În accepțiunea art. 211 alin. (1) și (2) Cod administrativ, în cererea de chemare în judecată se indică: a) instanța la care a fost depusă; b) numele și prenumele sau denumirea reclamantului, domiciliul sau sediul acestuia; dacă reclamantul este o persoană juridică, se indică datele bancare și codul fiscal; c) numele și prenumele reprezentantului legal sau împuternicit și adresa lui, în cazul în care cererea se depune de un reprezentant; d) denumirea pîrîtului în calitate de autoritate publică și sediul acesteia; e) pretențiile reclamantului; f) circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretenția; g) enumerarea tuturor probelor pe care reclamantul le deține și le poate prezenta; h) datele despre respectarea procedurii prealabile, dacă o astfel de procedură este prevăzută de lege. Cererea de chemare în judecată se semnează de reclamant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit.

Articolul 212 alin. (1) Cod administrativ prevede că: (1) La cererea de chemare în judecată se anexează: a) copia actului administrativ contestat şi copia deciziei cu privire la cererea prealabilă, dacă legea prevede o astfel de procedură; b) copia actului de identitate al reclamantului persoană fizică sau extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, dacă reclamantul este persoană juridică; c) documentul care confirmă împuternicirile reprezentantului legal sau împuternicit; d) copii de pe cererea de chemare în judecată şi de pe toate înscrisurile anexate, într-un număr egal cu numărul de participanţi la proces; e) dovada achitării taxei de stat şi/sau a taxei de timbru, în cazurile prevăzute în Legea taxei de stat nr.213/2023.

Conform art. 213 Cod administrativ, dacă cererea de chemare în judecată nu corespunde prevederilor art. 211 alin. (1) și (2) și ale art. 212 alin. (1), judecătorul stabilește reclamantului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă reclamantul a înlăturat neajunsurile în termenul

stabilit de instanță, cererea se consideră depusă la data inițială.

Instanța de recurs a constatat că, la 20 ianuarie 2025 SRL „Forart-Plus”, prin intermediul avocatului Enachi Vitalie, a depus cerere de chemare în judecată către I.P. „Cadastrul Bunurilor Imobile” privind recunoașterea ca ilegală a acțiunilor de admitere a cererii nr.1-03/2-943 din 25.07.2024 de modificare a înscrierii în Registrul Bunurilor Imobile.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 23 ianuarie 2025, s-a acordat reclamantului SRL „Forart-Plus” un termen rezonabil de 07 zile calendaristice din data recepționării respectivei încheieri, pentru înlăturarea neajunsurilor admise la depunerea acțiunii, și anume: depunerea cererii de chemare în judecată semnată electronic sau olograf, deoarece cea depusă fiind în copie; prezentarea deciziei cu privire la cererea prealabilă; concretizarea acțiunii (pretențiilor) depuse prin prisma art.206 Cod administrativ; depunerea extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice; prezentarea mandatului avoacatului în original; copii de pe cererea de chemare în judecată şi de pe toate înscrisurile anexate, într-un număr egal cu numărul de participanți la proces; dovada achitării taxei de timbru.

Încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din din 23 ianuarie 2025, a fost notificată avocatului Enachi Vitalie prin intermediul poștei electronice la 24 ianuarie 2025, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar. (f.d. 29)

La 03 februarie 2025 avocatul Enachi Vitalie a depus cerere de înlăturare a neajunsurilor. La cererea respectivă a fost anexată cererea de chemare în judecată semnată olograf; dovada achitării taxei de timbru; decizia (răspuns) cu privire la cererea prealabilă; originalul mandatului avocațial seria MA nr. 2177677 din 17.01.2025 şi copii de pe cererea de chemare în judecată şi de pe toate înscrisurile anexate, într-un număr egal cu numărul de participanți la proces.

Ce ține de celelalte neajunsuri identificate de instanța de judecată, și anume: necesitatea prezentării extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, așa cum cere art. 212 alin. (1) lit. b) Cod administrativ și indicația instanței de a concretiza acțiunea (pretențiile), prin prisma art.206 Cod administrativ, acestea nu au fost înlăturate de reclamant, fiind lăsate fără răspuns și fără prezentarea argumentelor corespunzătoare a inacțiunilor în acest sens.

Ca urmare, prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 februarie 2025, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. h) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Forart-Plus” (f.d. 69-70).

La 05 martie 2025 avocatul Enachi Vitalie, în interesele SRL „Forart-Plus”, a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 februarie 2025, solicitând anularea încheierii, cu emiterea unei noi încheieri prin care acțiunea să fie pusă pe rol. (f.d. 74-75)

Efectuând controlul judiciar asupra actului judecătoresc contestat, Colegiul consideră că judecătorul primei instanțe a ajuns la o concluzie corectă că acțiunea formulată de SRL „Forart-Plus” urma a fi declarată inadmisibilă din motivul neînlăturării complete a neajunsurilor admise la depunerea cererii de chemare în judecată, în termenul acordat de instanță.

Or, după cum s-a menționat supra, reclamantul nu s-a conformat tuturor indicațiilor instanței conform încheierii emisă la 23 ianuarie 2025, astfel nefiind prezentat extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice și nefiind concretizată acțiunea (pretențiile), prin prisma art.206 Cod administrativ.

Așadar, în cererea privind înlăturarea neajunsurilor prezentată prin intermediul oficiului poștal la 31 ianuarie 2025 și înregistrată în instanța judecată la 03 februarie 2025, nu au fost invocate careva explicații despre motivul neînlăturării acestor neajunsuri, de asemenea nici în cererea de recurs nu au fost prezentate careva argumente și motive care au împiedicat înlăturarea neajunsurilor. Recurentul s-a limitat doar la invocarea argumentului că încheierea contestată este

una ilegală, un argument general, care la caz nu poate servi temei de anulare a actului judecătoresc contestat în condițiile în care soluția judecătorului primei instanțe este întemeiată, emisă cu respectarea legislației în vigoare.

Luând în considerare că în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs, s-a stabilit că încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 23 ianuarie 2025, a fost emisă cu respectarea legislației în vigoare, iar recurentul nu s-a conformat complet indicațiilor primei instanței și nu a înlăturat toate neajunsurile admise la depunerea cererii de chemare în judecată, Colegiul judiciar constată că încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 februarie 2025, prin care acțiunea a fost declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. h) Cod administrativ, este legală și întemeiată, întrucât încheierea de declarare a inadmisibilității acțiunii este indisolubil legată de încheierea de acordare a termenului pentru înlăturarea neajunsurilor admise la depunerea cererii de chemare în judecată.

Completul judiciar apreciază ca nefondate argumentele recursului că prin încheierea contestată se încalcă dreptul de acces liber la justiție, reglementat de art. 5 din Cod de procedură civilă, astfel că acest context, Completul judiciar consideră oportun de a reține că în cauza Kreuz contra Poloniei (cererea nr.28249/95 par. 52), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că articolul 6 par.(1) al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunţe asupra drepturilor şi obligaţiilor sale civile. Acest articol consacră dreptul la un tribunal, iar dreptul de acces sau dreptul de a sesiza este doar un aspect al acestuia. Totuşi, în aceeaşi speţă, Curtea a indicat (par.53-54) că dreptul la un tribunal nu este absolut, ori acesta poate fi supus unor diverse limitări de ordin pecuniar (plata taxei de stat) sau procedural (autorizaţie prealabilă), însă limitările aplicate nu trebuie să ducă la negarea substanţei dreptului de acces în sine. În acest sens, s-a menţionat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par.(1) al Convenţiei, decît în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim şi există un raport de proporţionalitate între mijloacele utilizate şi scopul vizat. Aceeaşi logică se poate desprinde şi din cauza Weissman şi alţii contra Romaniei (cererea nr.63945/00 par.32-36), în care Curtea a indicat că statele urmează să respecte un just echilibru între interesul de a promova o bună administrare a justiţiei şi pe de altă parte interesul reclamanţilor de a prezenta argumentele lor în faţa tribunalelor naţionale.

Coroborînd prevederile normelor legale citate mai sus, la jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, Colegiul conchide că dreptul la un tribunal, respectiv dreptul de acces la justiţie şi la un proces echitabil, nu este unul absolut, ci poate fi limitat de legislaţie în măsura în care nu duce la negarea acestui drept în vederea realizării procesului de înfăptuire a justiţiei.

În cazul dat, dreptul recurentului de acces la justiţie şi la un proces echitabil, nu a fost limitat sau neglijat, doar că s-a solicitat reclamantului la conformarea exigenţelor legale, posibilitate pe care acesta a avut-o, însă a omis să execute cu bună-credinţă obligaţiile procedurale în termenul oferit, inacţiuni imputabile exclusiv în vina acestuia.

Or, chiar şi Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că ţine de obligaţia părţilor de a lua măsurile necesare privind protecţia drepturilor sale de acces la justiţie (cauza Van Harn contra Germaniei, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), iar omisiunea în realizarea acestei obligaţii, justifică aplicarea sancțiunilor procedurale prevăzute de lege, în cazul dat, declararea acţiunii ca fiind inadmisibilă.

Din considerentele indicate, Colegiul conchide că încheierea contestată a instanţei de fond, este emisă conform legislaţiei pertinente, iar inadmisibilitatea acţiunii a fost determinată just de prima instanţă, ca urmare a inacţiunilor recurentului-reclamant, care nu a înlăturat în termenul

oferit, neajunsurile determinate de instanţa de fond.

În speţă, judecătorul instanţei de fond a invocat corect normele de drept ce impuneau reclamantului obligaţia de a înlătura neajunsurile admise la depunerea acțiunii în contencios administrativ, încheierea contestată corespunde exigenţelor legale şi nu este contrară jurisprudenței naţionale.

În lumina celor invocate, dat fiind faptul că prima instanță a dat o apreciere corectă normelor procedurale și a adoptat un act legal, argumentele contrare ale recurentului fiind nefondate şi combătute integral prin constatările sus-indicate, Colegiul concluzionează de a respinge recursul și a menține încheierea primei instanţe.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul depus de avocatul Enachi Vitalie, în interesele SRL „Forart-Plus”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 februarie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore